Vlaams
Parlement

stuk **2094** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 4 juni 2013 (2012-2013)

Voorstel van decreet

van de heer Ludo Sannen

houdende wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, wat de prospectussen van beleggingsinstrumenten op een gereglementeerde markt betreft

verzendcode: ECO

TOELICHTING

Met dit voorstel van decreet wenst de indiener tegemoet te komen aan praktische problemen inzake het taalgebruik in prospectussen.

1. WETGEVING VAN TOEPASSING OP PROSPECTUSSEN

1.1. Wetgeving van toepassing op de door de Belgische wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

Het prospectus is een door de Belgische wet opgelegd document dat moet worden gepubliceerd bij elke openbare aanbieding van beleggingsinstrumenten op het Belgische grondgebied of bij elke toelating tot de verhandeling op een Belgische gereglementeerde markt.[1]

In dat verband is het prospectus onderworpen aan de taalwetgeving, van toepassing op de door de Belgische wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Die wetgeving omvat de wettelijke bepalingen van toepassing op grond van de exploitatiezetel[2] van de vennootschappen.

1.1.1. Artikel 129, §1, 3°, van de Grondwet

Artikel 129, §1, 3°, van de Grondwet verleent aan het Vlaams Parlement de bevoegdheid om, bij uitsluiting van de federale wetgever, bij decreet, het gebruik van de talen te regelen voor de door de Belgische wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Dat is waar het om gaat in het decreet van 19 juli 1973.[3]

1.1.2. Artikel 2 van het decreet van 19 juli 1973

Dit artikel legt aan rechtspersonen met een exploitatiezetel in een Nederlands taalgebied de verplichting op het Nederlands te gebruiken voor alle door de wet voorgeschreven akten en bescheiden, zonder enige uitzondering.

---

1 De informatie die moet worden verspreid om de vrijstelling van het prospectus te kunnen genieten, wordt tevens beoogd door de "door de Belgische wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden". Reclame daarentegen is geen door de Belgische wet en verordeningen vereist document en valt dus niet onder het in deze afdeling beschreven taalstelsel. De taal waarin de reclame wordt opgesteld, is dus vrij te kiezen, onder voorbehoud van artikel 60, §3, van de wet van 16 juni 2006, dat, met het oog op het onderzoek door de FSMA, een vertaling oplegt van die reclame in het Nederlands, Frans of Engels.

2 De exploitatiezetel is de plaats waar zich de technische, industriële activiteit van de vennootschap bevindt. Ze werd door het Arbitragehof omschreven als "iedere vestiging of centrum van activiteit met enige standvastigheid".
Die notie verschilt van die van 'maatschappelijke zetel'. De notie 'exploitatiezetel' werd gekozen om twee redenen. Enerzijds, wat de documenten voor het personeel betreft, is het normaal oog te hebben voor de exploitatiezetel of de zetel waaraan het personeel gehecht is. Anderzijds werd als reden aangehaald dat men wilde vermijden dat ondernemingen fictief hun maatschappelijke zetel in Brussel vestigen. Dat laatste argument lijkt echter weinig afdoend, want in het geval van een fictieve zetel staat de rechtspraak toe zich te beroepen op de werkelijke maatschappelijke zetel.

3 Decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, *B.S.* van 6 september 1973.

1.1.3. Artikel 52 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 18 juli 1966

Artikel 52 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken legt aan ondernemingen waarvan de exploitatiezetel(s) zich bevindt (bevinden) in een gemeente waar geen gemeenschapsdecreet van toepassing is, de verplichting op de taal te gebruiken van het gebied waar die exploitatiezetels gevestigd zijn.

Concreet:
– voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest[4]: de akten en bescheiden van de ondernemingen kunnen worden opgesteld in het Nederlands of in het Frans of nog in deze twee talen;
– in de gemeenten met een bijzonder statuut: wanneer de exploitatiezetel zich bevindt in een zogenaamde randgemeente van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met taalfaciliteiten[5] of in een zogenaamde taalgrensgemeente die deel uitmaakt van het Nederlande taalgebied[6], moeten de ondernemingen het Nederlands gebruiken.

1.2. Specifieke wetgeving van toepassing op prospectussen

Naast de taalregeling die horizontaal van toepassing is op alle door de Belgische wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden, zet de wet van 16 juni 2006[7] richtlijn 2003/71/EG[8] om in het Belgische recht. De wet wijdt een artikel aan het taalgebruik bij de opstelling van prospectussen.

Zo biedt de wet van 16 juni 2006 voor de opstelling van prospectussen die in België moeten worden gepubliceerd de keuze tussen het Nederlands, het Frans en een taal die gangbaar is in internationale financiële kringen en door de FSMA aanvaard wordt – namelijk het Engels.

De wetgever heeft voorzien in een alternatieve toepassing van de drie talen, zowel voor de opstelling van een prospectus dat rechtstreeks wordt goedgekeurd door de FSMA[9] als voor de prospectussen die in België worden gepubliceerd nadat ze zijn goedgekeurd door een andere lidstaat (gepasporteerd prospectus).[10]

De wet van 16 juni 2006 eist ook dat de samenvatting van het prospectus wordt vertaald in het Nederlands en het Frans wanneer de openbare aanbieding volledig of gedeeltelijk plaatsvindt op het Belgische grondgebied. Als de publiciteit met betrekking tot de verrich-

---

4 Anderlecht, Oudergem, Sint-Agatha-Berchem, Brussel, Etterbeek, Evere, Vorst, Ganshoren, Elsene, Jette, Koekelberg, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Gillis, Sint-Joost-ten-Node, Schaarbeek, Ukkel, Watermaal-Bosvoorde, Sint-Lambrechts-Woluwe en Sint-Pieters-Woluwe.

5 Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem.

6 Mesen, Spiere-Helkijn, Ronse, Bever, Herstappe en Voeren.

7 Wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbieding van beleggingsinstrumenten en de toelating van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt, *B.S.* van 21 juni 2006.

8 Richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten en tot wijziging van richtlijn 2001/34/EG, P.B.E.U. van 31 december 2003.

9 Art. 31 (geharmoniseerde verrichtingen) en 51 (niet-geharmoniseerde verrichtingen) van de wet van 16 juni 2006: "het prospectus moet worden opgesteld in het Nederlands, in het Frans of in een taal die gangbaar is in internationale financiële kringen en door de FSMA wordt aanvaard".

10 Art. 38, §1, 3°, van de wet van 16 juni 2006 dat als voorwaarde voor de aanvaarding in België van een door de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat goedgekeurd prospectus stelt dat het prospectus is opgesteld "in het Nederlands of het Frans dan wel in een taal die gangbaar is in internationale financiële kringen en door de FSMA wordt aanvaard, naar keuze van de uitgevende instelling, de aanbieder of de aanvrager van de toelating tot de verhandeling".

ting echter uitsluitend gevoerd wordt voor een Nederlandstalig, Franstalig of Duitstalig publiek, mag de samenvatting enkel worden opgesteld in de taal van dat doelpubliek.

Daar die bepalingen echter niet werden omgezet in Vlaamse regelgeving, is de toepassing ervan in Vlaanderen betwistbaar.

1.3. Samenhang tussen de wet van 16 juni 2006 met betrekking tot prospectussen en de bepalingen van toepassing op de door de Belgische wet en verordeningen opgelegde akten en bescheiden van de ondernemingen

1.3.1. Principe: voorrang van het decreet voor emittenten met een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest

Volgens artikel 129, §1, 3°, van de Grondwet zou de taalregeling waarin de wet van 16 juni 2006 voorziet, niet mogen worden toegepast op emittenten met een exploitatiezetel in een gemeente waar een decreet van toepassing is. De tekst van dat artikel, dat grondwettelijke waarde heeft, vertrouwt die bevoegdheid immers duidelijk toe aan de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap, met uitdrukkelijke uitsluiting van de bevoegdheid van de federale wetgever.

Die bewering moet evenwel worden afgezwakt door de toepassing van het principe van voorrang van het Europese recht.

1.3.2. De wet van 16 juni 2006 en de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken

1.3.2.1. Voorrang van de wet van 16 juni 2006 voor emittenten met een exploitatiezetel in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest

Voor zover een federale wet geldig kan afwijken van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het taalstelsel waarin de wet van 16 juni 2006 voorziet van toepassing op emittenten met een exploitatiezetel in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

1.3.2.2. Voorrang van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken voor gemeenten met een bijzonder statuut

Artikel 129, §2, van de Grondwet stelt dat de regels van toepassing op het gebruik van de talen in gemeenten of groepen van gemeenten, palend aan een ander taalgebied en waar de wet het gebruik van een andere taal dan die van het gebied waarin zij gelegen zijn, toestaat, in een wet moeten worden gegoten die wordt goedgekeurd volgens de specifieke quorum- en meerderheidsvereisten.

Welnu, de wet van 16 juni 2006 werd niet goedgekeurd met inachtneming van die quorum- en meerderheidsvereisten.

De wet van 16 juni 2006 is dus niet van toepassing op emittenten met een exploitatiezetel in een randgemeente van Brussel[11] of in een gemeente, palend aan een ander taalgebied.[12] Voor die gemeenten blijven de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van kracht.[13]

---

[11] Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem.

[12] Mesen, Spierle-Helkijn, Ronse, Bever, Herstappe en Voeren.

[13] Voor Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem: de ondernemingen moeten het Nederlands gebruiken;
Voor Mesen, Spierle-Helkijn, Ronse, Bever, Herstappe en Voeren: de ondernemingen moeten het Nederlands gebruiken.

1.3.3. Geen exploitatiezetel in België

Het taalstelsel waarin de wet van 16 juni 2006 voorziet, is volledig van toepassing op emittenten die geen exploitatiezetel in België hebben.

1.3.4. Emittenten met een exploitatiezetel in België die een prospectus laten goedkeuren door de FSMA met het oog op een verrichting die enkel buiten België zal plaatsvinden

Het taalstelsel waarin de wet van 16 juni 2006 voorziet, is volledig van toepassing op emittenten met een exploitatiezetel in België die een prospectus laten goedkeuren door de FSMA met het oog op een verrichting die enkel buiten België zal plaatsvinden. In die veronderstelling zou men immers kunnen aanvoeren dat de verplichting om een prospectus te publiceren voortvloeit uit de wetgeving van de lidstaat waar de verrichting zal plaatsvinden en niet uit het Belgische recht.

Wanneer het dus geen door de Belgische wet voorgeschreven akte of bescheid is, kan het taalstelsel van de wet van 16 juni 2006 worden toegepast.

1.3.5. Gevolg wat betreft de versie van het prospectus die moet worden goedgekeurd door de FSMA

De FSMA moet de door de taalregeling vereiste taalversie(s) goedkeuren. De emittenten mogen zich dus niet beperken tot de publicatie van het prospectus in de door de taalregeling vereiste taal of talen, terwijl het door de FSMA goed te keuren prospectus is opgesteld in een andere taal (het Engels bijvoorbeeld).

Wanneer een onderneming enkel een exploitatiezetel heeft in een Nederlands taalgebied, zou enkel de tekst, opgesteld in het Nederlands, de waarde van een origineel document hebben. In dat geval zou een beslissing tot goedkeuring van een prospectus door de FSMA formeel enkel betrekking mogen hebben op die taalversie, met uitsluiting van elke vertaling van het prospectus die de onderneming zou laten uitvoeren.

Omgekeerd, wanneer een emittent verscheidene exploitatiezetels heeft in verschillende taalgebieden, dan is hij tegelijkertijd onderworpen aan de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken en aan een, of zelfs twee decreten van verschillende gemeenschappen en hebben alle door deze verschillende regelgevende organen vereiste taalversies gelijke waarde.

1.4. Europese regelgeving

Voormelde wet van 16 juni 2006 beoogt de omzetting van de richtlijn, en met name artikel 19[14] ervan, dat het taalstelsel vaststelt voor prospectussen die moeten worden gepubliceerd in het geval van een openbare aanbieding van effecten of met het oog op de toelating van effecten tot de verhandeling van een gereglementeerde markt die gevestigd is of werkzaam is op het grondgebied van een lidstaat.[15]

De richtlijn[16] werd echter onvolledig omgezet in het Belgische recht. De Belgische taalregeling, die niet werd gewijzigd, wijkt dus in bepaalde gevallen nog af van de communautaire regelgeving.

Zo, en in tegenstelling tot de Belgische taalwetgeving, staat de richtlijn toe dat gepasporteerde[17] prospectussen of prospectussen voor de toelating van effecten zonder aandelenkarakter met een nominale waarde per eenheid, hoger dan of gelijk aan 100.000 euro, worden opgesteld in het Engels, zelfs wanneer de emittent een exploitatiezetel in België zou hebben.[18]

---

[14] 1. Wanneer een openbare aanbieding enkel gebeurt of een toelating tot de verhandeling op een gereglementeerde markt enkel wordt aangevraagd in de lidstaat van herkomst, wordt het prospectus opgesteld in een door de bevoegde autoriteit van die lidstaat aanvaarde taal.

2. Wanneer een openbare aanbieding gebeurt of een toelating tot de verhandeling op een gereglementeerde markt wordt aangevraagd in een of meer lidstaten met uitsluiting van de lidstaat van herkomst, wordt het prospectus opgesteld hetzij in een door de bevoegde autoriteiten van die lidstaten aanvaarde taal, hetzij in een taal die gangbaar is in internationale financiële kringen, naar keuze van de emittent, de aanbieder of de aanvrager van de toelating tot de verhandeling, al naargelang het geval. De bevoegde autoriteit van elke lidstaat van ontvangst kan enkel eisen dat de samenvatting wordt vertaald in de officiële taal of talen van de lidstaat.
   Met het oog op het onderzoek door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst moet het prospectus zijn opgesteld, hetzij in een taal die door die autoriteit wordt aanvaard, hetzij in een taal die gangbaar is in internationale financiële kringen, naar keuze van de emittent, de aanbieder of de aanvrager van de toelating tot de verhandeling, al naargelang het geval.

3. Wanneer een openbare aanbieding gebeurt of wanneer een toelating tot de verhandeling op een gereglementeerde markt wordt aangevraagd in verschillende lidstaten, waaronder de lidstaat van herkomst, moet het prospectus worden opgesteld in een door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst aanvaarde taal en moet het ook ter beschikking worden gesteld hetzij in een door de bevoegde autoriteiten van elke lidstaat van ontvangst aanvaarde taal, hetzij in een taal die gangbaar is in internationale financiële kringen, naar keuze van de emittent, de aanbieder of de aanvrager van de toelating tot de verhandeling, al naargelang het geval. De bevoegde autoriteit van elke lidstaat van ontvangst mag enkel eisen dat de samenvatting als bedoeld in artikel 5, §2, vertaald wordt in de officiële taal of talen van de lidstaat van ontvangst.

4. Wanneer de toelating tot de verhandeling op een gereglementeerde markt wordt aangevraagd voor effecten zonder aandelenkarakter met een nominale waarde per eenheid van minstens 50.000 euro, moet het prospectus worden opgesteld hetzij in een door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst aanvaarde taal, hetzij in een taal die gangbaar is in internationale financiële kringen, naar keuze van de emittent, de aanbieder of de aanvrager van de toelating tot de verhandeling, al naargelang het geval. De lidstaten kunnen besluiten in hun nationale wetgeving op te nemen dat een samenvatting moet worden opgesteld in hun officiële taal of talen.

[15] De richtlijn voorziet daarentegen niet in een taalstelsel wat betreft reclame. De taal van de documenten waarvan de publicatie verplicht is om een vrijstelling van het prospectus te genieten is evenmin geregeld in de richtlijn, met uitzondering van het document dat ter beschikking wordt gesteld van het publiek in het geval van een aanvraag tot toelating tot de verhandeling op een gereglementeerde markt van effecten die reeds zijn toegelaten tot de verhandeling op een andere gereglementeerde markt (trading facility) waarvoor richtlijn 2003/71/EG stelt dat het moet worden opgesteld in een taal die aanvaard wordt door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van de gereglementeerde markt waarop de toelating tot de verhandeling wordt aangevraagd (artikel 4, §2, h), v), van richtlijn 2003/71/EG.

[16] En, in het bijzonder artikel 19, §2, §3 en §4, van de richtlijn.

[17] Artikel 19, §2, van de richtlijn.

[18] Artikel 19, §4, van de richtlijn.

In die gevallen maakt het principe van het verticale rechtstreekse effect van artikel 19, §2 en §4, van de richtlijn (juiste, duidelijke en onvoorwaardelijke tekst) in samenhang met het principe van de voorrang van het gemeenschapsrecht (dat in zijn horizontale aspecten wordt vertolkt in een plicht voor de nationale rechters het nationale recht uit te leggen in overeenstemming met het gemeenschapsrecht) het nog steeds mogelijk dat emittenten met een exploitatiezetel in België hun prospectussen in het Engels publiceren.

Zoals uiteengezet in 3.1 gebeurt een dergelijke toepassing op risico en verantwoordelijkheid van de emittent gezien de onzekerheid die de niet-omzetting van deze bepaling van de richtlijn met zich meebrengt, over de mogelijkheden die er zijn om een beroep te doen op het gemeenschapsrecht.

2. OVERZICHT VAN DE TOEPASSELIJKE REGELS

Gezien de complexiteit van de materie stellen wij voor de toepasselijke regels samen te vatten door een onderscheid te maken tussen de verrichtingen[19] al naargelang de lidstaat van herkomst, de plaats van de verrichting, en de exploitatiezetel van de emittent.[20]

2.1. België is de lidstaat van herkomst

2.1.1. Verrichtingen enkel op het Belgische grondgebied

2.1.1.1. Exploitatiezetel in België: behalve voor prospectussen voor toelating tot de notering van effecten zonder aandelenkarakter met een nominale waarde per eenheid, gelijk aan of hoger dan 100.000 euro[21], moet het prospectus worden opgesteld in de door het decreet vereiste taal als de emittent een exploitatiezetel heeft in het Nederlandse taalgebied. Als hij een exploitatiezetel heeft in Brussel, mag het prospectus worden opgesteld in het Nederlands of het Frans of het Engels, met vertaling van de samenvatting van het prospectus, afhankelijk van de taal van de reclame.[22]

2.1.1.2. Geen exploitatiezetel in België: het prospectus mag worden opgesteld in het Nederlands, het Frans of het Engels, met vertaling van de samenvatting van het prospectus, afhankelijk van de taal van de reclame.[23]

---

[19] Onder verrichting dient te worden verstaan elke openbare aanbieding in de zin van de wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbieding van beleggingsinstrumenten en de toelating van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt (*B.S.*, 21 juni 2006, p. 31352), of die nu al dan niet gepaard gaat met een toelating tot de verhandeling op een gereglementeerde markt. Wanneer een prospectus enkel betrekking heeft op een toelating tot de notering op een gereglementeerde markt, moet de samenvatting niet worden opgesteld en vertaald in het Nederlands en het Frans of enkel in een van deze talen of in het Engels als de mededelingen enkel in een van deze nationale talen gebeuren.

[20] Noteer dat het decreet en de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken cumulatief van toepassing zijn in het geval van de aanwezigheid van verscheidene exploitatiezetels in verschillende taalgebieden en dus leiden tot de opstelling en de goedkeuring van een prospectus in de door de toepasselijke regelgeving(en) opgelegde talen.

[21] In welk geval het prospectus mag worden opgesteld in het Engels, krachtens de voorrang van artikel 19, §4, van de richtlijn.

[22] Artikel 31 van de wet van 16 juni 2006 tot omzetting van artikel 19, §1, van de richtlijn.

[23] Artikel 31 van de wet van 16 juni 2006 tot omzetting van artikel 19, §1, van de richtlijn.

2.1.2. Verrichtingen in België en in een of meer lidstaten

2.1.2.1. Exploitatiezetel in België: behalve voor prospectussen voor toelating tot de notering van effecten zonder aandelenkarakter met een nominale waarde per eenheid, gelijk aan of hoger dan 100.000 euro[24], moet het prospectus worden opgesteld, en goedgekeurd door de FSMA, in de door het decreet vereiste taal als de emittent een exploitatiezetel heeft in het Nederlandse taalgebied. Als hij een exploitatiezetel heeft in Brussel, mag het prospectus worden opgesteld in het Nederlands of het Frans of het Engels, met vertaling van de samenvatting van het prospectus afhankelijk van de taal van de reclame.[25] Bovendien moet het prospectus worden gepubliceerd in de lidstaten van ontvangst in het Engels of in een taal die door hun bevoegde autoriteiten wordt aanvaard, met eventuele vertaling van de samenvatting van het prospectus in hun officiële talen.[26]

2.1.2.2. Geen exploitatiezetel in België: het prospectus kan worden opgesteld, en door de FSMA worden goedgekeurd en worden gepubliceerd in België, in het Nederlands of het Frans of het Engels met vertaling van de samenvatting van het prospectus, afhankelijk van de taal van de reclame.[27] Bovendien moet het prospectus worden gepubliceerd in de lidstaten van ontvangst in het Engels of in een taal die door hun bevoegde autoriteiten wordt aanvaard, met eventuele vertaling van de samenvatting van het prospectus in hun officiële talen.[28]

2.1.3. Verrichtingen enkel buiten België

Het prospectus kan worden opgesteld, en goedgekeurd door de FSMA, in het Nederlands of het Frans of het Engels.[29] De bevoegde autoriteiten van de lidstaten van ontvangst kunnen eisen dat enkel de samenvatting van het prospectus wordt vertaald in een van hun officiële talen.[30]

2.2. België is niet het land van herkomst

2.2.1. Verrichtingen geheel of gedeeltelijk in België (via het paspoort)

2.2.1.1. Exploitatiezetel in België: als de exploitatiezetel gelegen is in het Nederlandse taalgebied, mag het prospectus worden opgesteld hetzij in het Engels (met vertaling van de samenvatting in de door het decreet vereiste taal, al naargelang het geval), hetzij in het Nederlands.[31] Als de exploitatiezetel gevestigd is in Brussel, mag het prospectus worden opgesteld in het Nederlands of het Frans of het Engels, met vertaling van de samenvatting van het prospectus, afhankelijk van de taal van de reclame.[32]

---

24 In welk geval het prospectus mag worden opgesteld in het Engels, krachtens de voorrang van artikel 19, §4, van de richtlijn.

25 Artikel 31 van de wet van 16 juni 2006 tot omzetting van artikel 19, §3, van de richtlijn.

26 Artikel 36, §1, (iii), van de wet van 16 juni 2006 tot omzetting van artikel 19, §3, van de richtlijn.

27 Artikel 31 van de wet van 16 juni 2006 tot omzetting van artikel 19, §3, van de richtlijn.

28 Artikel 36, §1, (iii), van de wet van 16 juni 2006 tot omzetting van artikel 19, §3, van de richtlijn.

29 Artikel 31 van de wet van 16 juni 2006 tot omzetting van artikel 19, §2, van de richtlijn.

30 Artikel 36, §1, (iii), van de wet van 16 juni 2006 tot omzetting van artikel 19, §2, van de richtlijn.

31 Hypothese van de voorrang van artikel 19, §2 en §3, van de richtlijn.

32 Artikel 38, §1, 3°, van de wet van 16 juni 2006 tot omzetting van artikel 19, §2, van de richtlijn.

2.2.1.2. Geen exploitatiezetel in België: het prospectus mag worden gepubliceerd in België in het Nederlands of het Frans of het Engels, met vertaling van de samenvatting van het prospectus, afhankelijk van de taal van de reclame.[33]

2.2.2. Verrichtingen enkel buiten België

Het Belgische recht (namelijk zowel de wet van 16 juni 2006 als de taalregeling) is niet van toepassing.

3. PRAKTISCHE PROBLEMEN VAN DE HUIDIGE TAALWETGEVING VOOR PROSPECTUSSEN

3.1. Omzetting van de richtlijn

Voormelde wet van 16 juni 2006 is de omzetting van de richtlijn, meer bepaald van artikel 19 dat het taalstelsel vaststelt voor prospectussen die moeten worden gepubliceerd in het geval van een openbare aanbieding of met het oog op de toelating van effecten tot de notering op een gereglementeerde markt die gevestigd is in of optreedt op het grondgebied van een lidstaat.[34]

Naargelang de hypotheses verwijst artikel 19 van de richtlijn eerder naar de notie taal die door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst wordt aanvaard, naar de notie taal die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten van ontvangst wordt aanvaard, of naar de notie taal die gangbaar is in internationale financiële kringen.

De richtlijn bevat dus niet het criterium van de exploitatiezetel waarin de Belgische wetgeving voorziet.

Dat heeft tot gevolg dat de Belgische taalregeling de bepalingen van de richtlijn niet volledig overneemt.[35] De richtlijn staat immers toe dat het prospectus in het Engels wordt opgesteld voor verrichtingen die worden uitgevoerd op het Belgische grondgebied, zelfs al zou de emittent een exploitatiezetel in België hebben. Dat zal het geval zijn voor de gepasporteerde prospectussen of voor prospectussen voor de toelating tot de notering van effecten zonder aandelenkarakter met een nominale waarde per eenheid, gelijk aan of groter dan 100.000 euro.

Artikel 19 van de richtlijn werd niet op gepaste wijze omgezet in het Belgische recht. Rekening houdend met door de Grondwet bepaalde bevoegdheidsverdelingen had artikel 19 van de richtlijn normaal gezien moeten worden omgezet in het Belgische recht, niet alleen in de wet van 16 juni 2006, maar ook in een decreet zodat het artikel ook van toepassing zou zijn op emittenten met een exploitatiezetel in een door het decreet vastgesteld taalgebied.

---

[33] Artikel 38, §1, 3°, van de wet van 16 juni 2006 tot omzetting van artikel 19, §2, van de richtlijn.

[34] De richtlijn voorziet daarentegen niet in een taalstelsel voor de reclame. De taal van de documenten, die moeten worden gepubliceerd om een vrijstelling van prospectus te genieten, is evenmin geregeld in de richtlijn, met uitzondering van het document dat ter beschikking moet worden gesteld van het publiek in het geval van een aanvraag tot toelating tot de verhandeling op een gereglementeerde markt van effecten die reeds zijn toegelaten tot de verhandeling op een andere gereglementeerde markt (trading facility). Dat document moet krachtens 2003/71/EG worden opgesteld in een taal die aanvaard wordt door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van de gereglementeerde markt waarop de toelating tot de verhandeling wordt aangevraagd (artikel 4, §2, h), v), van richtlijn 2003/71/EG).

[35] En, in het bijzonder §2, §3 en §4 van artikel 19 van de richtlijn.

Krachtens het principe van het rechtstreekse effect in combinatie met het principe van voorrang van het gemeenschapsrecht[36], staat de richtlijn in sommige hypotheses[37] toe dat emittenten met een exploitatiezetel in een gebied waar een decreet van toepassing is, hun prospectus in het Engels publiceren.

Toch moet worden opgemerkt dat het niet voldoende is de bestaande bepalingen te interpreteren door voorrang te geven aan het Europese recht. Het principe van de voorrang van het gemeenschapsrecht betekent eveneens dat de betrokken nationale rechtsnormen in overeenstemming moeten worden gebracht met het Europese recht om elke dubbelzinnige feitelijke situatie, die de betrokken rechtssubjecten in een toestand van onzekerheid houdt over hun mogelijkheden om zich op het gemeenschapsrecht te beroepen, te vermijden. Een dergelijke handhaving van onzekerheid vormt dan ook, met betrekking tot die staat, een verzuim op de verplichtingen die hij heeft krachtens het verdrag van de EEG.[38]

Het decreet moet dus worden gewijzigd om in overeenstemming te worden gebracht met de richtlijn[39] en moet het mogelijk maken dat emittenten met een exploitatiezetel in een taalgebied waar ze van toepassing zijn, het Engels kunnen gebruiken in het geval van gepasporteerde prospectussen en prospectussen voor de toelating tot verhandelen van effecten zonder aandelenkarakter met een nominale waarde, gelijk aan of hoger dan 100.000 euro. We zullen echter verder zien dat die oplossing slechts een gedeeltelijke oplossing van het probleem is.

3.2. Verscheidene exploitatiezetels en kosten

Door het Engels te beperken enkel tot die gevallen waarin de richtlijn uitdrukkelijk voorziet, riskeert men eveneens de Belgische markt te benadelen ten koste van de andere lidstaten die het gebruik van het Engels aanvaarden voor alle prospectussen (Luxemburg en Nederland).

De Belgische taalregeling is immers van toepassing wanneer een onderneming een exploitatiezetel[40] heeft op het grondgebied dat overeenstemt met het respectievelijke territoriale toepassingsgebied van een decreet en van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. In het geval van de aanwezigheid van verscheidene exploitatiezetels in verschillende taalgebieden zijn die normen cumulatief van toepassing en moet dus een

---

36 Hoewel de effecten van een richtlijn in principe enkel kunnen worden voortgebracht door de door de staten goedgekeurde overgangsmaatregelen, sluit dat toch niet uit dat de richtlijn bepaalde effecten kan voortbrengen na afloop van de overgangstermijn. In het andere geval zou het nuttige effect van de richtlijnen kunnen worden afgezwakt. Zo is het toegestaan dat sommige bepalingen van richtlijnen die niet zijn omgezet, de waarde van een rechtstreeks effect kunnen krijgen zodat ze, in combinatie met het principe van de voorrang van het gemeenschapsrecht, de toepassing van de niet-conforme nationale bepalingen uitsluiten (uitsluitingseffect) of de afwezigheid van een bepaling in het interne recht ondervangen (vervangingseffect).
Om een beroep te kunnen doen op die bepalingen van de richtlijn, moeten ze, vanuit het oogpunt van hun inhoud, duidelijk, voldoende exact (dat wil zeggen opgesteld in ondubbelzinnige bewoordingen) en onvoorwaardelijk zijn (door geen beoordelingsmarge te laten voor de lidstaten wat de goedkeuring van de overgangsbepalingen in het nationale recht betreft)..
Dit lijkt het geval te zijn voor artikel 19 van de richtlijn daar het, in bepaalde gevallen, toelaat dat het prospectus in het Engels wordt opgesteld.

37 Dat wil zeggen in het geval van gepasporteerde prospectussen of prospectussen voor de toelating tot de notering van effecten zonder aandelenkarakter met een nominale waarde per eenheid, gelijk aan of hoger dan 50.000 euro (zie sectie 4.1).

38 Arrest van 25 oktober 1979, 159/78, *Commissie/Italië*, *Jurispr.* p. 3247 en arrest van 13 juli 2000, Zaak 160/99, *Commissie/Frankrijk*.

39 In het bijzonder artikel 19, §2, §3 en §4, van richtlijn 2003/71/EG.

40 Het gaat om de plaats waar zich de technische, industriële activiteit van de vennootschap bevindt. Ze werd door het Arbitragehof omschreven als "iedere vestiging of centrum van activiteit met enige standvastigheid".

prospectus worden opgesteld en goedgekeurd in de verschillende door de toepasselijke regelgeving(en) opgelegde talen.

De – soms cumulatieve – toepassing van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken en van een decreet kan dus aanzienlijke kosten met zich brengen voor ondernemingen met een of meer exploitatiezetels in België. Daardoor ontstaat het risico dat ze benadeeld worden ten opzichte van buitenlandse ondernemingen die ook een verrichting willen uitvoeren op Belgisch grondgebied en hun prospectus enkel in het Engels hoeven op te stellen, met een vertaling van enkel de samenvatting in de door de wet van 16 juni 2006 vereiste taal of talen, dat wil zeggen afhankelijk van de taal die ze gebruiken in de reclame. Binnen de context van internationale verrichtingen – die de richtlijn wenst te bevorderen – kunnen de taalregels zo in sommige gevallen een echte hinderpaal vormen.

Daar de richtlijn bovendien in zekere mate een keuze biedt aan de bevoegde autoriteiten voor de goedkeuring van het prospectus, is het problematisch dat de keuze van de FSMA als bevoegde autoriteit zwaardere verplichtingen met zich brengt wat de taalversies van het prospectus betreft, dan de keuze van de andere toezichthouders.

3.3. Geen verschil voor de beleggers

De onderneming die in aanmerking moet worden genomen om de taal van het prospectus vast te stellen, is de onderneming die het prospectus moet opstellen krachtens de wet. Het zal dus eerder gaan om de emittent zelf (i.e. aanbieding tot inschrijving) of een van zijn aandeelhouders (i.e. aanbieding tot verkoop) of nog de aanvrager van de toelating van de beleggingsinstrumenten tot de verhandeling (samen gemakshalve de emittent genoemd).

Het taalstelsel hangt dus af van de situatie van de emittent en niet van de eigenschappen van diegenen voor wie de aanbieding bestemd is, noch van de eigenschappen van de onderneming waarvan de effecten worden aangeboden. Dat leidt soms tot weinig coherente situaties wat de bescherming van de beleggers betreft.

Zo zal een buitenlandse onderneming die de toelating vraagt tot de verhandeling van haar effecten in Brussel nog steeds haar prospectus in het Engels kunnen opstellen.

De taal van het prospectus zal dus afhangen van de aanbieder en niet van de bestemmeling.

Welnu, wanneer dergelijke documenten tot doel hebben de beleggers aan wie een emittent beleggingsinstrumenten aanbiedt, te beschermen, blijkt dat het criterium dat de taal van het prospectus vaststelt, beter rekening moet houden met de betrokken doelgroep.

3.4. Federale bevoegdheid voor de bescherming van het openbaar spaarwezen

Men kan zich de vraag stellen of het niet logischer geweest zou zijn om in het kader van het prospectus, het taalgebruik over te laten aan de federale wetgever, daar het gaat om de bescherming van het openbaar spaarwezen, een materie waarvoor hij bevoegd blijft.[41]

Die stelling is echter moeilijk houdbaar vanuit grondwettelijk standpunt. Men kan er immers moeilijk een 'impliciete' bevoegdheid uit afleiden van de federale wetgever, enkel en alleen omdat deze de bescherming van het openbaar spaarwezen zou nastreven.[42]

---

[41] De wet tot de hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 (art. 6, VI) heeft aan de federale staat de bevoegdheid toevertrouwd om de bescherming van het openbaar spaarwezen te regelen.

[42] Een andere interpretatie zou indruisen tegen artikel 129 van de Grondwet. Bovendien zijn de impliciete bevoegdheden (artikel 10 van de wet van 8 augustus 1980) in principe bepaald door de decreten, maar niet door de federale wetten.

De federale wetgever zou dan ook, vanuit deze doelstelling van bescherming van het openbaar spaarwezen, het taalgebruik enkel kunnen regelen door de toevoeging van aanvullende eisen aan de taalregeling.

3.5. Benadering van de wet van 16 juni 2006

In de wet van 16 juni 2006 heeft de Belgische wetgever de keuze gelaten tussen het Nederlands, het Frans en het Engels voor de opstelling van het prospectus, zonder een onderscheid te maken tussen de emittenten volgens hun herkomst en volgens de autoriteit die bevoegd is voor de goedkeuring van het prospectus.

Zo stelt de wet van 16 juni 2006, wat de prospectussen betreft die door de FSMA moeten worden goedgekeurd, in artikel 31 en artikel 51[43] dat "het prospectus moet worden opgesteld in het Nederlands, in het Frans of in een taal die gangbaar is in internationale financiële kringen en door de FSMA wordt aanvaard".

De voorbereidende werkzaamheden[44] bevestigen dat die bewoordingen aanleiding geven tot een alternatieve toepassing van de drie talen. Zo kan het prospectus naar keuze in een van die drie talen worden opgesteld.

De voorbereidende werkzaamheden vermelden immers dat het de bedoeling is te voorzien in een identiek stelsel voor prospectussen die worden goedgekeurd door de FSMA en prospectussen die in België gepubliceerd worden krachtens het Europese paspoort.

4. BESLUIT – WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 19 JULI 1973

De uiteenzetting toont aan dat de taalregeling voor prospectussen moet worden aangepast om tegemoet te komen aan de huidige praktische vereisten ervan.

De indiener besluit dat het taalstelsel voor prospectussen dat van kracht is in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, voldoet wat het gebruik van het Engels voor de opstelling van het prospectus betreft, voor zover de betrokken onderneming enkel een exploitatiezetel heeft in dit gewest.

Het taalstelsel voor prospectussen dat van kracht is wanneer een onderneming een exploitatiezetel heeft in het Vlaamse Gewest, volstaat niet omdat het enkel het gebruik van het Nederlands voor de opstelling van het prospectus toestaat.

De indiener wenst dat taalstelsel aan te passen. Dat moet gebeuren door een wijziging aan het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Ludo SANNEN

---

[43] Respectievelijk wat de prospectussen betreft in het kader van de door richtlijn 2003/71/EG geharmoniseerde verrichtingen en in het kader van de door richtlijn 2003/71/EG niet-geharmoniseerde verrichtingen.

[44] *Parl.St.* Kamer, nr. 51, 2344/001 en 2345/001, blz. 53.

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit artikel regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, wordt in artikel 5 een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"In afwijking van artikel 2 en van het eerste lid van dit artikel, wordt een prospectus in de zin van de wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbieding van beleggingsinstrumenten en de toelating van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt, opgesteld in het Nederlands of in een taal die gangbaar is in internationale financiële kringen. De samenvatting wordt altijd minstens in het Nederlands opgesteld.".

Ludo SANNEN